

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyně JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **R. Z.**
bytem N. 1239, F. p. R.
zastoupený advokátem Mgr. Kamilem Fotrem
sídlem Náchodská 760/67, 193 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2017, č. j. KUOK 56165/2017, ve věci přestupku,

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 15. 6. 2017, č. j. KUOK 56165/2017, **se zrušuje.**

II. Rozhodnutí Městského úřadu Šternberk ze dne 27. 2. 2017, č. j. MEST 28149/2017, **se zrušuje a věc se vrací Městskému úřadu Šternberk k dalšímu řízení.**

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Kamila Fotra, advokáta se sídlem Náchodská 760/67, Praha.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí, citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Šternberk (dále jen „městský úřad“) ze dne 27. 2. 2017, č. j. MEST 28149/2017.
2. Tímto rozhodnutím městský úřad uznal žalobce vinným ze správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.
3. Žalobce se jako provozovatel motorového vozidla registrační značky X dopustil deliktu tím, že v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, konkrétně tím, že dne 7. 9. 2016 v 18.41 h nezjištěný řidič v obci Šternberk na ulici Olomoucká, směr centrum, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h, kdy v měřeném úseku byla vozidlu prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřena rychlost 64 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla tedy jako nejnížší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 61 km/h, což je o 11 km/h více, než rychlost dovolená. Tím se nezjištěný řidič uvedeného vozidla dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Za správní delikt byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.
4. Žalobce v **žalobě** namítal, že žalovaný učinil nesprávné právní a věcné závěry k odvolacím námítkám žalobce, a že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů; dále je rozhodnutí nezákonné proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy, nemá oporu ve spisech a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem.
5. Správní orgány obou stupňů objektivním způsobem neidentifikovaly vozidlo žalobce. Identifikace vozidla podle registrační značky v případě, kdy je nastolena rozumná pochybnost, není zjištění stavu, o němž není důvodných pochybností v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
6. Minimálně z úřední činnosti musí být správním orgánům známo, že se reálně dějí situace, kdy je na vozidle umístěna jiná registrační značka než ta registrační značka, která byla vozidlu přidělena. Okolnost, že takovou polemiku žalobce použil až v odvolání, je dána spíše tím, že městský úřad žalobci zcela jasně nesdělil, o jaký přestupek vlastně mělo jít a kde konkrétně měl být spáchán. Proto žalobce označil na výzvu řidiče, který měl v té době vozidlo zapůjčeno a dále již neměl kontrolu nad tím, co se dělo a jaké úkony ve věci provedl městský úřad. Teprve skutečnost, že městský úřad vydal příkaz napadený odporem a následně rozhodnutí ve věci samé, přiměla žalobce zjišťovat, kde se řidič, kterého označil, s vozidlem nalézal a zjistil, že v obci Šternberk vůbec nebyl. Vozidlo je nutné identifikovat přesně, což se s ohledem na tvrzení žalobce nestalo. Navíc z fotografie není zřejmé, že registrační značka má ochranné prvky originální registrační značky vydané orgánem veřejné moci.
7. Výrok rozhodnutí žalovaného trpí vadou spočívající v obecnosti a nepřezkoumatelnosti. Není možné seznat místo, kde k měření rychlosti mělo dojít. Není uvedeno přesně místo spáchání přestupku. Toto místo mělo být označeno souřadnicemi GPS, číslem sloupu veřejného osvětlení, na kterém je měřič instalován atp. Správní orgány ani neuvedly, jakým

měřicím zařízením mělo být překročení rychlosti vozidla zjištěno. Není tedy zřejmé, že měření bylo provedeno měřičem, který měl na mysli zákonodárce v § 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu.

8. Z napadených rozhodnutí není zřejmé, zda byla provedena objektivní zjištění za účelem zjištění, že měření rychlosti proběhlo v souladu se zákonem a naplnilo podmínky § 79a zákona o silničním provozu a současně sledovalo smysl a účel zákona a nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Žalovanému muselo být přitom z jeho předchozí úřední činnosti známo, že pronajímatel rychloměru umístěného v obci Šternberk nepřipustně participoval na výkonu oprávnění obecní policie měřit nejvyšší dovolenou rychlost. Z napadeného rozhodnutí není v těchto souvislostech zřejmé, jak žalovaný ověřil, že měření rychlosti bylo provedeno v souladu se zákonem, tedy na místě určeném policií, v součinnosti s policií a za účelem zvýšení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a nikoliv z jiných zákonem neaprobovaných důvodů. Žalovaný rozumně a objektivně nevyložil, jaká byla role obecní policie při zjištění přestupku. Žalobce přitom poukazoval ve svém odvolání zejména na straně 2 odst. 1 a 2 na upozadění role obecní policie nejen při zjišťování přestupku, ale i odhalování pachatele, kdy žalobce správnímu orgánu vytýkal, že obecní policie je v daném případě deklasována do role zpracovatele oznámení o přestupku a referenčních údajů. Přitom není zřejmé, jakou konkrétní úřední činností měl být údajný přestupek nezjištěného řidiče vlastně zjištěn. Žalovaný v minulosti sám (např. v rozhodnutí ze dne 20. 1. 2016, sp. zn. KUOK/106732/2018/ODSH-SD/7471), v rámci své činnosti coby odvolacího správního orgánu vyslovil názor, že měření rychlosti v obci Šternberk je přinejmenším pochybné. To vedlo k tomu, že pronajímatel a nájemce opakovaně změnili parametry smluvních vztahů ve formě dodatku nájemní smlouvy. Úmysl nájemce umožnit participaci na objemu zjištěných přestupků pronajímatelem je přitom zřejmý již z písemné zprávy zadavatele ze dne 25. 5. 2014, kde je mimo jiné formulována cena sjednaná ve smlouvě. Měsíční výše nájmu dvou zařízení je 99 100 Kč bez DPH spolu s cenou za 1 zaznamenaný přestupek ve výši 65 Kč bez DPH. Obchodní podmínky, které měly vymezovat budoucí rámec smluvního vztahu mezi nájemcem a pronajímatelem, kde mimo jiné se počítá s další participací na vymáhání uložených pokut, platebními podmínkami apod., jakož i vlastní smlouvu o nájmu ze dne 13. 5. 2014, ukazují rovněž na podstatnou participaci pronajímatele na úřední činnosti orgánů veřejné moci. Následnými dodatky ze dne 31. 3. 2015 a 25. 2. 2016 byla sice smlouva o nájmu podstatně modifikována, nicméně se tak zjevně dělo v souvislosti s úřední činností žalovaného coby odvolacího orgánu v jiné věci, čímž měl být zastřen původní smysl a účel smlouvy. Je tedy zřejmé, že pronajímatel měl od samého počátku úmysl umožnit participaci na zjištěných přestupcích, tedy hmotnou zainteresovanost pronajímatele na úřední činnosti nájemce a tato situace trvá dosud. To je zřejmé např. z toho, že je objem přijatého plnění pronajímatelem stejný, jen došlo ke zjevně formálním změnám smlouvy o pronájmu bez faktického výběru nového pronajímatele. Pronajímatel sice formálně deklaroval, že nemá přístup k nastavení zařízení, neparticipuje na úkonech měření, pojmem „přestupky“ je míněno „něco“ jiného a to přesto, že původní výběr nájemce byl prováděn na základě určitých kritérií, obchodních podmínek, které stanovovaly parametry budoucí smlouvy. Nové dodatky *ex post* modifikují v podstatných parametrech formálně smlouvu o pronájmu měřicího zařízení, přičemž došlo k odklonu od parametrů veřejné zakázky vysoutěžené pronajímatelem, což je jednáním *in fraudem legis*, které má zjevně za cíl zakrýt dosavadní stav *contra legem*, kdy je pronajímatel měřiče přímo hmotně zainteresován na výkonu veřejné moci (materiály jsou dostupné

na <https://stavebnionline.cz/Profily/profil.asp?Typ=2&ID=286&IDZak=2980>).

Žalovaný se tedy měl i bez návrhu z úřední povinnosti zabývat i tím, jak měření rychlosti probíhalo, kdo měření provedl, jak byly nastaveny parametry vzájemné spolupráce, jak je pronajímatel měřiče odměňován a zda změny smlouvy o pronájmu jsou jen formální nebo došlo k fakticky plně autonomnímu ovládnutí měřiče rychlosti nájemcem a pronajímatel již není nikterak hmotně zainteresován na úřední činnosti nájemce. K důkazu žalobce navrhl písemnou zprávu zadavatele, obchodní podmínky, smlouvu o nájmu zařízení, dodatek smlouvy č. 1 a 2.

9. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že ze spisu městského úřadu je zřejmé, že vyzval žalobce dopisem ze dne 13. 10. 2016 k uhrazení určené částky podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, příp. ke sdělení jména řidiče, který předmětné vozidlo řídil. Žalobce následně označil jako řidiče osobu M. B., nar. X, bytem P. 6, R., adresa pro doručování P. 43, F. p. R. Tento po výzvě následně písemně sdělil, že vozidlo v inkriminovanou dobu neřídil. Na základě tohoto vyjádření bylo řízení o přestupku odloženo. Dne 14. 12. 2016 vydal městský úřad příkaz o uložení pokuty za správní delikt, kterého se měl dopustit žalobce. Ten podal následně odpor, kterým se příkaz zrušil a městský úřad pokračoval v řízení. Žalobce byl písemně vyrozuměn o provedení důkazů mimo ústní jednání. Písemnost si osobně převzal, avšak k provedení dokazování se nedostavil. Dne 27. 2. 2017 bylo rozhodnuto o správním deliktu žalobce. O odvolání rozhodl žalovaný s tím, že bylo zamítnuto a napadené rozhodnutí městského úřadu potvrzeno. Správní orgány postupovaly v souladu se zákonem a žalobce svých práv nevyužil. První námitku považoval žalovaný za zmatečnou a rozporuplnou. Žalobce nejprve zpochybňoval identifikaci zaznamenaného vozidla na základě registrační značky, aniž by uvedl, jaká identifikace by byla dostatečná. Následně však žalobce uvedl, komu své vozidlo v inkriminovanou dobu zapůjčil. Námitka, že nebylo dostatečně určeno místo měření, je vyvrácena spisovým materiálem, konkrétně oznámením o podezření ze spáchání přestupku s přiloženou fotografií, kde je uvedena jak obec a ulice, kde probíhalo měření, tak i souřadnice GPS. Námitka týkající se zpochybnění zákonnosti měření a porušení § 79a zákona o silničním provozu je vyvrácena spisovým materiálem, konkrétně rozhodnutím městského úřadu, který se k této námitce ve svém rozhodnutí vyjádřil a žalovaný se s tímto odůvodněním plně ztotožnil.
10. V **replíce** žalobce uvedl, že nebyly učiněny nezbytné kroky ke zjištění pachatele a postup, jehož výsledkem bylo vydání žalobou napadeného rozhodnutí, byl přinejmenším předčasný, protože na vyjádření M. B. již nedopadá fikce, že na základě výzvy je možné jeho písemné vyjádření vnímat jako podání vysvětlení. Zákonodárce v § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu normuje, že tak může učinit toliko provozovatel vozidla. Koho tím zákonodárce míní, mohly správní orgány seznat z § 2 písm. b) téhož zákona. Nebyly naplněny podmínky pro to, aby městský úřad přistoupil k postupu podle § 125f odst. 4 téhož zákona, neboť M. B. k věci nevyslechl a nezjistil, zda na místě přestupku vůbec byl a zda to bylo s vozidlem, které měl zapůjčeno, nebo s jiným vozidlem, na které např. osadil nepřislušné registrační značky. Městský úřad měl zjistit pachatele přestupku. Žalobce nikdy netvrdil, kdo přestupek měl spáchat a že se tak stalo s vozidlem, jehož je držitelem. K jednoznačné identifikaci vozidla slouží VIN kód, který je jedinečný a na rozdíl od registrační značky nepřenositelný s ohledem na jeho nerozebíratelné spojení s motorovým vozidlem. Městský úřad nezjistil pravý stav věci. Žalobce s odkazy na internetové stránky poukázal na praxi úprav a pozměňování registračních značek za účelem zabránění postihu za přestupek.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

11. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 15. 6. 2017 – s přihlédnutím ke specifikům daného řízení, popsáním v další části rozsudku.
12. Ze **správního spisu** soud zjistil z oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 8. 9. 2016 spáchání přestupku tak, jak je uvedeno v úvodní části odůvodnění tohoto rozsudku. K oznámení je připojena fotografie vozidla s čitelnou registrační značkou a ověřovací list s platností do 6. 12. 2016.
13. Na výzvu provozovateli motorového vozidla k uhrazení částky 600 Kč sdělil žalobce, že řidičem při údajném spáchání přestupku byl M. B..
14. K výzvě ze dne 4. 11. 2016 ke sdělení totožnosti řidiče motorového vozidla v době spáchání přestupku, sdělil M. B., že vozidlo neřídil. Usnesením ze dne 14. 12. 2016 městský úřad věc přestupku odložil.
15. Příkazem o uložení pokuty ve výši 1 500 Kč ze dne 14. 12. 2016 uznal městský úřad žalobce vinným ze spáchání předmětného přestupku. Po podání odporu vyrozuměl městský úřad dne 5. 1. 2017 žalobce, že dne 27. 1. 2017 budou provedeny důkazy mimo ústní jednání. Podle protokolu o jejich provedení se toho žalobce neúčastnil.
16. Rozhodnutím ze dne 27. 2. 2017 městský úřad rozhodl o přestupku a v rozhodnutí mimo jiné uvedl, že se v průběhu řízení zabýval i zákonností získaných důkazů. Městský úřad výslovně uvedl, že vycházel jako z podpůrného podkladu pro vydání rozhodnutí ze smlouvy o pronájmu zařízení měření rychlosti vozidel na pozemních komunikacích a dodatku č. 2 této smlouvy. Tyto listiny jsou veřejně přístupné v elektronické podobě na stránkách Města Šternberk. Městský úřad uvedl odkaz na webové stránky. Městský úřad dále odkázal na to, že žalovaný v rozhodnutí č. j. KUOK 5968/2016 zrušil konkrétní rozhodnutí Městského úřadu Šternberk a s odkazem na toto rozhodnutí pro analogii důvodů i následná rozhodnutí městského úřadu ve věci měření rychlosti automatizovaným technickým prostředkem. Důvodem pro zrušení rozhodnutí byla nezákonnost měření spatřovaná v tom, že rozhodnutí vychází z výsledků měření – důkazů, na jejichž opatření se podílel na věci zainteresovaný soukromý subjekt, a proto jde o důkazy, které nebyly získány v souladu s právními předpisy. Žalovaný přitom vycházel z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 185/2014 ze dne 17. 12. 2014. Žalovaný v citovaném rozhodnutí odkázal na důvody ohledně zájmu na vybrání co nejvíce peněz, zainteresovanosti na výsledcích a participaci na vymáhání uložených pokut a na možnosti soukromého subjektu ovlivnit nastavení parametrů měření. Městský úřad dále vysvětlil, že pochybnosti o zcela evidentní participaci soukromého subjektu na prováděném měření byly vyvráceny a právní stav se oproti odkazovanému stavu lišil, protože byl uzavřen dodatek č. 2 ke smlouvě ze dne 25. 2. 2016. Tímto dodatkem byl zrušen článek VI odst. 4 smlouvy a vlastník měřicího zařízení (soukromý subjekt) tak již nemá „v negativním smyslu“ vliv na nastavení zařízení a parametrů měření. Toto provádí výlučně nájemce, a to prostřednictvím městské policie, ačkoliv instalaci měřicího zařízení nepochybně provedl v minulosti pronajímatel, což výslovně připouští Nejvyšší správní soud v bodě 38 výše citovaného rozsudku. Městský úřad dospěl k názoru, že ani v tomto bodě tedy nadále nelze spatřovat rozpor se zákonem.

17. V obecné rovině městský úřad konstatoval, že § 79a zákona o silničním provozu sice stanoví, že za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel; obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií. Z dikce zákona i ustálené judikatury vyplývá, že zařízení pro měření rychlosti musí být obsluhována subjektem k tomu oprávněným, jímž je Policie ČR nebo obecní policie. V daném případě se tak děje v souladu s požadavky zákona i výkladové praxe, když obsluhu zařízení a měření rychlosti provádí výhradně obecní (městská) policie. S měřením rychlosti a umístění zařízení na jeho měření vyslovil souhlas i vlastník komunikace ŘSD ČR Správa Olomouc, jakožto majetkový správce státní silnice I/46, souhlasem ze dne 14. 7. 2014, sp. zn. IV-2868/14-Ba a násl. Součinnost policie je dokladována „Schválením míst pro kontrolní měření rychlosti Městskou policií Šternberk“, sp. zn. KRPM-144549-2/ČJ-2015-140506 a násl. Samotné měření rychlosti je prováděno automatizovaným technickým prostředkem UnicamSPEED, přičemž jeho garantovaná přesnost odpovídající zákonným nárokům je dána ověřovacím listem Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70403-16.
18. K odvolání žalobce se v napadeném rozhodnutí žalovaný k participaci pronajímatele, namítané v žalobě, nevyjadřoval. Žalobce nepřipustnou participaci v odvolání nenamítal.
19. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
20. Ke klíčové otázce posuzované věci, tj. otázce hmotného zájmu na výsledcích měření stacionárního zařízení (§ 79a zákona o silničním provozu) se vyjádřil Nejvyšší správní soud (dále i „NSS“) ve svém rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č. j. 10 As 107/2018-36, takto:
21. (7) *„Podle § 79a zákona o silničním provozu je za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.“*
22. (8) *V rozsudku ze dne 17. 12. 2014, č. j. 9 As 185/2014-27, vyložil toto ustanovení NSS tak, že po městské policii nelze požadovat, aby zaměstnávala techniky schopné instalace a nastavení stacionárních měřících zařízení. Je proto přípustné, aby tuto instalaci a nastavení prováděl externí subjekt. „Nelze však připustit, aby byl tento subjekt současně hmotně zainteresován na výsledcích měření stacionárního zařízení“ (bod 38). V kauze řešené devátým senátem veškerou instalaci, údržbu a servis stacionárních radarů (včetně jejich nastavení) měl na starosti pronajímatel, tedy subjekt, který byl dle nájemní smlouvy hmotně zainteresován na postihu řidičů za spáchané přestupky (bod 36). „S ohledem na skutečnost, že stacionární radary měří rychlost automaticky při průjezdu vozidel, je jejich správné nastavení stěžejní. Tím, že toto nastavení prováděl soukromý subjekt hmotně zainteresovaný na výsledcích měření, došlo k porušení § 79a odst. 1 zákona o silničním provozu. Ač je totiž měření prováděno automaticky, měřicí přístroj kompletně instaluje a nastavuje pronajímatel, tedy dle § 79a odst. 1 zákona o silničním provozu k měření nepřislušná osoba. Nic na tom nemění ani to, že umístění stacionárních radarů určila městská policie, která je také oprávněna stanovit dobu, kdy bude zařízení v provozu, a rozhoduje o nastavení tolerance zařízení. Co se týče nastavování tolerance zařízení, je nutné rovněž poukázat na to, že ač městská policie rozhoduje o tom, jaká tato tolerance bude, je to opět pronajímatel (resp. jeho zaměstnanec), kdo fakticky provede nastavení této tolerance v měřícím zařízení“ (bod 37).*

23. (9) Rovněž v kauze nyní řešené je vlastníkem měřicího zařízení třetí osoba, obchodní společnost M & T. Tato společnost pronajímá zařízení městu Šternberk jako nájemci, a to na základě smlouvy o nájmu zařízení a poskytnutí služeb s nájmem zařízení spojených ze dne 21. 5. 2014. Smlouva byla měněna dvěma dodatky. Na základě smlouvy se společnost M & T jako pronajímatelka zavázala pronajmout městu úplné a funkční zařízení včetně software pro zaznamenání a zpracování přestupků, a to včetně řádného zaškolení. Pronajímatelka byla dále povinna poskytovat městu služby související se zajišťováním nepřetržitého provozu zařízení, zejména standardní servis, pravidelnou údržbu kamery, servis nočního režimu, apod. včetně ročního update software pro zabezpečení správné funkce. Počínaje 25. 2. 2016 byla dodatkem č. 2 vypuštěna služba spočívající ve vymáhání pokut pro město pronajímatelkou. Výběr konkrétního místa pro instalaci jednotlivých zařízení, stejně jako nastavení měřicích parametrů (tolerance), provádí výhradně město, ať již samo nebo prostřednictvím městské policie. Pronajímatelka je povinna umístit zařízení na místo určené městem, a to včetně specifického software pro přenos obrazového záznamu a souvisejících dat (čl. V. odst. 1 ve znění dodatku č. 2). Podle čl. V. odst. 4 si město Šternberk vyhradilo právo nastavit mezní hodnoty rychlosti projíždějícího vozidla, při jejímž překročení zařízení pořídí záznam. Město Šternberk bylo oprávněno kdykoliv změnit nastavenou mezní hodnotu.
24. (10) Podle článku IX. cena nájmu za užívání pronajatých zařízení je součtem dvou položek. První položka je pevně stanovená konstantní měsíční výše nájmu dvou zařízení v průměrné výši 99 100 Kč plus DPH. Druhá položka (ve znění dodatku č. 2) „je stanovena v závislosti na míře využití pronajatého zařízení pro měření okamžité rychlosti a souvisejícího postupného snižování hodnoty pronajatého zařízení vyjadřujícího opotřebení při jeho provozu a s tím spojenými náklady pronajímatele na související služby, zajišťující funkčnost pronajatého zařízení, takto: Cena za jeden zaznamenaný přestupek odeslaný Městskou policií Šternberk Městskému úřadu Šternberk, odboru dopravy a silničního hospodářství, ke zpracování, je ve výši 65 Kč (slovy: šedesát pět korun českých). Město Šternberk se zavazuje zaslat vždy do 5 pracovních dnů od ukončení kalendářního měsíce počet výše uvedených přestupků společnosti M&T s. r. o.“
25. (11) NSS k tomu předně konstatuje, že smluvní deklarace typu „pronajímatel jako vlastník měřicího zařízení nemá zařízení při jeho nastavení a činnosti pod svým dohledem a svou činností vykonávanou podle této smlouvy, spočívající výhradně v údržbě a opravách zařízení za účelem zajištění jeho plné funkčnosti, nijak neparticipuje na úkonech měření, ani nijak nevystupuje v procesu správního řízení, na jehož konci je postih za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích“, respektive dokonce právního hodnocení typu „Nejedná se proto o zapojení pronajímatele jako soukromé společnosti do výkonu veřejné správy“, soud nijak nevážou. Normy zákona o silničním provozu včetně jeho § 79a jsou normy kogentní, tedy normy, od kterých se nemohou smluvní strany odchýlit dohodou.
26. (12) Smluvně nastavené uspořádání právních vztahů mezi obcí a pronajímatelkou radarového zařízení se nijak podstatně neliší od věci řešené rozsudkem 9 As 185/2014. Subjekt, který prováděl instalaci software, jeho upgrade a servis hardware zařízení pro měření rychlosti, je totiž hmotně zainteresován na výsledcích měření. NSS opakuje, že stacionární radary měří rychlost automaticky při průjezdu vozidel, proto jejich správné nastavení je stěžejní. Tím, že instalaci software, jeho upgrade a celkový servis zařízení prováděl soukromý subjekt hmotně zainteresovaný na výsledcích měření, došlo k porušení § 79a odst. 1 zákona o silničním provozu. Nic na tom nemění ani to, že umístění stacionárních radarů určila městská policie, která je také oprávněna stanovit dobu, kdy bude zařízení v provozu, a rozhoduje o nastavení tolerance

zařízení. Je to totiž pronajímatelka, kdo každý rok provádí update software, metrologické ověření a celkově provádí servis zařízení. Jakkoliv vlastní měření probíhá bez zásahu lidského činitele, fungování měřicích zařízení je automatické, vše odvisí od servisu a update zařízení, prováděného podle smlouvy pronajímatelkou (viz čl. VIII. smlouvy). Proto skutečnost, že zajištění důkazů z měření rychlosti vozidel zůstává výhradně v rukách Městské policie Šternberk, je bez významu. Klíčové je totiž celkové nastavení zařízení, které dle smlouvy pravidelně provádí pronajímatelka.

27. (13) NSS nerozumí argumentu krajského soudu, že „lze stěží hovořit o participaci a hmotném zainteresování na výsledcích měření“ ze strany pronajímatelky. Stěžovatel má naprostou pravdu, že druhá složka odměny ve výši 65 Kč za jeden zaznamenaný přestupek je jasná majetková účast na výsledku provozu zařízení. To však zpochybňuje objektivitu měření, neboť servis a upgrade zařízení provádí osoba, která má přímý majetkový zájem na tom, aby zjištěných přestupků bylo co nejvíce. NSS neříká, že snad pronajímatelka skutečně systém nekale ovlivnila v zájmu zajištění co nejvyššího příjmu. Ovšem již jen samotná skutečnost, že bylo v jejím obchodním zájmu tak učinit, a že v rámci práv a povinností stanovených smlouvou tak pronajímatelka činit mohla, zásadním způsobem problematizuje výpovědní hodnotu důkazů shromážděných spornými zařízeními.“
28. Zdejší soud vyšel z tohoto právního názoru i v souzené věci. Nyní již měl krajský soud k dispozici rovněž poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 19. 3. 2018, kterou měl při rozhodování k dispozici v soudním spise v odkazované věci Nejvyšší správní soud (na rozdíl od krajského soudu při vydání rozsudku ze dne 28. 2. 2018, č. j. 72 A 40/2017-24).
29. Podle této informace, ze které nyní soud taktéž vycházel a je mu známa ze soudního spisu zn. 72 A 40/2017, počet naměřených přestupků ve Šternberku stacionárních zařízeních byl následující:

Rok	Měsíc	Počet
2016	1	0
2016	2	0
2016	3	1707
2016	4	2875
2016	5	3435
2016	6	3263
2016	7	2754
2016	8	5707
2016	9	2886
2016	10	17
2016	11	3907
2016	12	4037
2017	1	2442
2017	2	2143
2017	3	2459
2017	4	1895
2017	5	2949
2017	6	2674
2017	7	1471
2017	8	2947
2017	9	2658
2017	10	3443
2017	11	2313
2017	12	1461

30. Částky, které vyplatilo město Šternberk pronajímateli, byly následující:

Rok	Měsíc	Částka v Kč s DPH
2016	1	248 818,35
2016	2	0
2016	3	0
2016	4	328 000,75
2016	5	280 986,20
2016	6	306 390,15
2016	7	295 064,55
2016	8	260 851,80
2016	9	408 005,95
2016	10	268 559,50
2016	11	121 248,05
2016	12	327 547,00
2017	1	269 110,05
2017	2	268 638,15
2017	3	240 009,55
2017	4	250 627,30
2017	5	219 796,50
2017	6	266 986,50
2017	7	253 616,00
2017	8	184 482,65

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

2017	9	255 424,95
2017	10	237 178,15
2017	11	286 884,95
2017	12	237 571,40

31. Na základě uvedeného soud uzavřel, že i v souzené věci pronájem měřicího zařízení shora popsaným způsobem vzbuzoval důvodné pochybnosti o objektivitě celého přestupkového procesu a zákonnosti získaných důkazů. Servis a upgrade zařízení provádí osoba, která má přímý majetkový zájem na tom, aby zjištěných přestupků bylo co nejvíce. Není přípustné, aby takováto třetí osoba měla jakýkoliv hmotný zájem na výsledcích měření stacionárního zařízení (§ 79a zákona o silničním provozu).
32. Proto soud zrušil napadená rozhodnutí a vzhledem k procesní situaci se soud již nezabýval ostatními žalobními námitkami, neboť to bylo nadbytečné.
33. V rozhodnutí napadeném žalobou posoudil žalovaný popsanou spornou právní otázku nesprávně a soud žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc vrátil městskému úřadu k dalšímu řízení. V dalším řízení je městský úřad shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
34. Úspěšnému žalobci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, za převzetí věci a podání žaloby 2 x 3 100 Kč. Replika nebyla soudem vyžadována. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. Celková částka náhrady nákladů soudního řízení činí 6 800 Kč. K této částce náleží DPH v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Náhrada uhrazeného soudního poplatku činí 3 000 Kč. Celková částka nákladů řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 11. července 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně